

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

**PALUU
KIVIKAUDELLE**

Jeff Kinney

WSOY

JEFF KINNEYN TUOTANTOA

Neropatin päiväkirja

Neropatin päiväkirja: Isoveli isottelee

Neropatin päiväkirja: Viimeinen oljenkorsi

Neropatin päiväkirja: Kovan onnen kesä

Neropatin päiväkirja: Tee-se-itse-kirja

Neropatin päiväkirja: Karu totuus

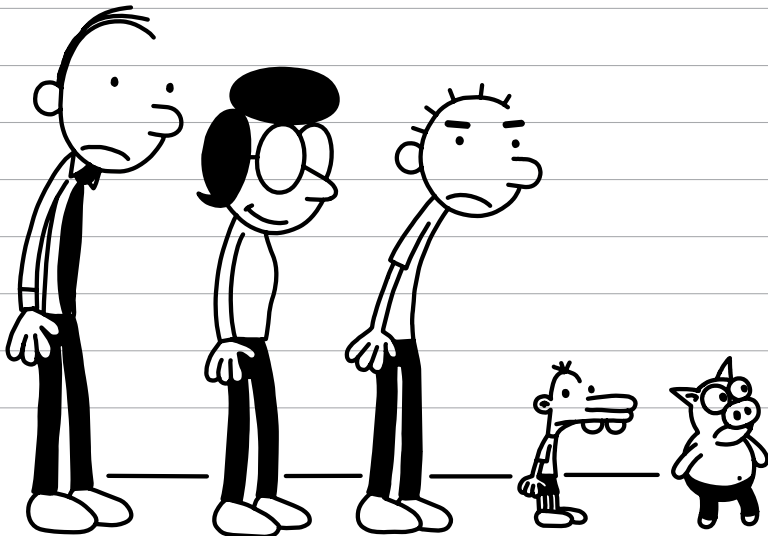
Neropatin päiväkirja: Lunta tupaan

Neropatin päiväkirja: Kolmas pyörä

Neropatin päiväkirja: Kohtalo kolhii

Neropatin päiväkirja: Reissussa rähjäntyy

Neropatin päiväkirja: Paluu kivikaudelle

Neropatin PÄIVÄKIRJA

PALUU KIVIKAUDELLE

Jeff Kinney

SUOMENTANUT
MARJA HELANEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos
Diary of a Wimpy Kid: Old School

Text and illustration copyright © 2015 Wimpy Kid, Inc.

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language 2015 by Amulet Books,
an imprint of Harry N. Abrams, Inc., New York.

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

Suomenkielinen laitos © WSOY 2016

ISBN 978-951-0-41878-9

Painettu EU:ssa

ISÄLLE

SYYSKUU

Lauantai

Aikuiset puhuu aina "vanhoista hyvistä ajoista".
Kaikki oli muka paljon paremmin NIITTEN
lapsuudessa.

Ne taitaa olla vaan kateita, koska TÄLLÄ
sukupolvella on käytössään hienoa teknologiaa
sun muuta, mitä niillä ei penskoina ollut.

Usko pois: kun mulla on omia lapsia, mä olen
ihan samanlainen kuin mun vanhemmat on NYT.

Äiti aina hokee, että SEN nuoruus oli mahtavaa aikaa. Kaupungissa kaikki tunsi toisensa ja oli yhtä suurta perhettä.

Ei se MUSTA kovin hienolta kuulosta. Mä tykkään omasta rauhasta. Kaikkien ei todellakaan tarvi tietää mun asioita.

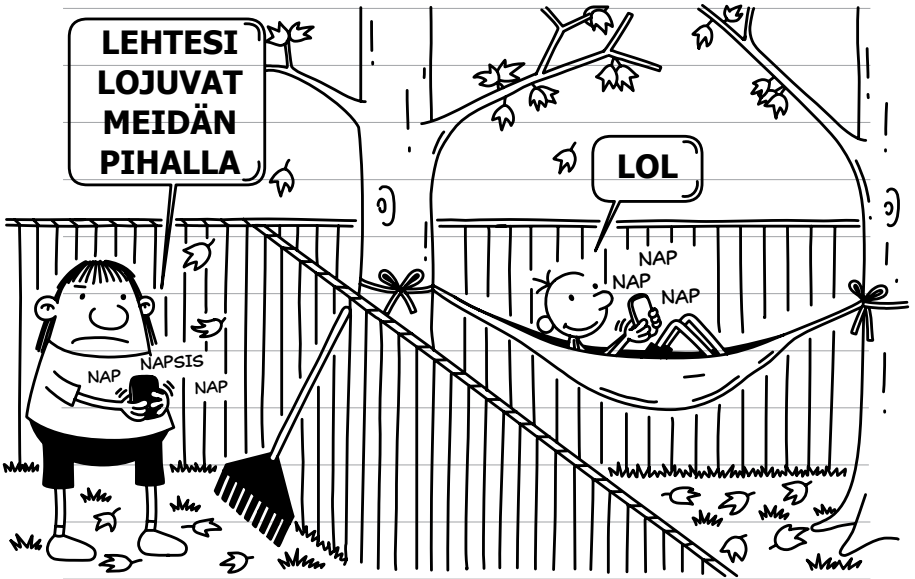

Äidin mielestä nykyajan suurin ongelma piilee siinä, että kaikki istuu nenä näytössä eikä kukaan vaivaudu tutustumaan naapureihinsa.

Siinä asiassa me ollaan vähän eri aaltopituudella.

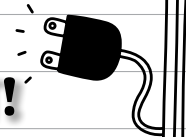

Mun mielestä pieni välimatka on HYVÄ juttu.

Äiti on viime aikoina kiertänyt kaupungilla esittämässä sellaista vetoomusta, että ihmiset pysyisivät kaksi päivää erossa puhelimestaan ja elektronisista vempaimistaan.

TÖPSELI IRTI ja UUDET YHTEYDET!

Elektroniikka tukkii elämämme! Pannaan kojeet viikonlopuksi syrjään ja tutustutaan toisiimme! Tule mukaan!

1. _____ 41. _____
2. _____ 42. _____
3. _____ 43. _____

Äiti tarvii sata kannattajaa, ennen kuin se voi viedä vetoituksen kaupungintalolle, mutta sen on aika vaikeeta saada nimiä paperiin.

Toivottavasti se luopuu pian koko jutusta, koska me muut ei enää jakseta esittää, ettei me tunneta sitä.

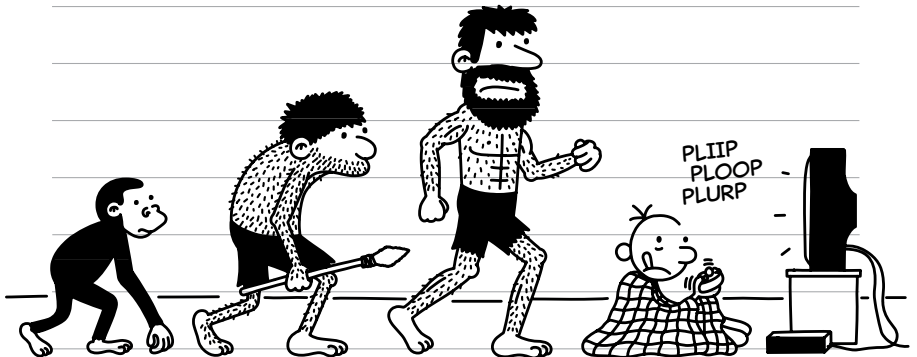
Mä en tajua, miksi äiti tahtoo palata ajassa TAAKSEPÄIN. Sen mitä mä tiedän, ei entiseen aikaan nyt niin lystiä ollut.

Eihän niissä mustavalkoisissa valokuvissa kukaan ikinä edes HYMYILE.

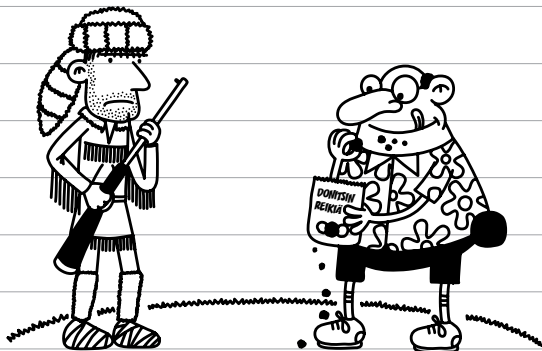

Ennen vanhaan ihmiset oli paljon
KARSKIMPIA kuin nykyään.

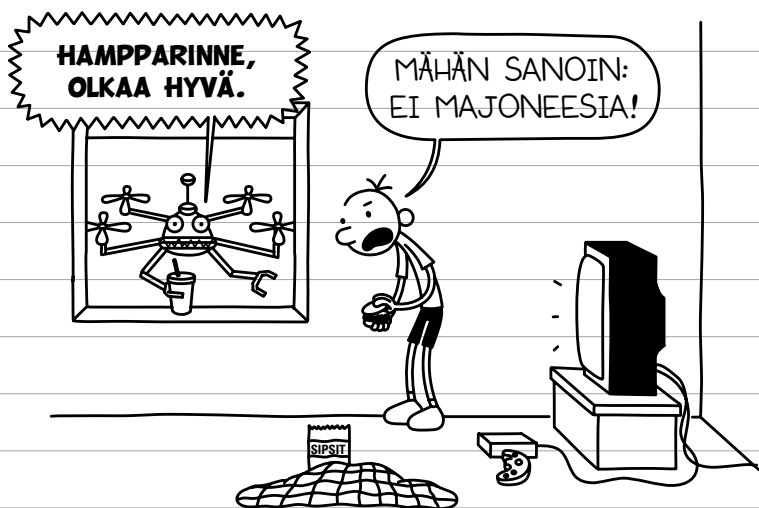
Ihmisrotu on kuitenkin KEHITTYNYT,
ja nykyään tarvitaan semmoisia juttuja kuin
sähköhammasharja, ostoskeskus ja pehmisjätski,
jotta ylipäätään pysytään hengissä.

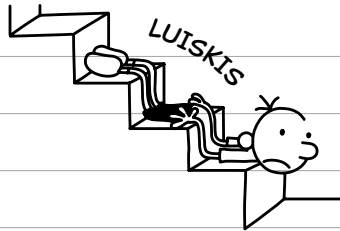
Meidän esi-isät varmasti pettyisi meikäläisiin.
Mutta sitten kun joku oli keksinyt ilmastoinnin,
paluuta ei enää ollut.

Meistä on tullut niin pilalle hemmoteltuja, että
kohta ei tarvi edes kotoa lähteä, jos ei halua.

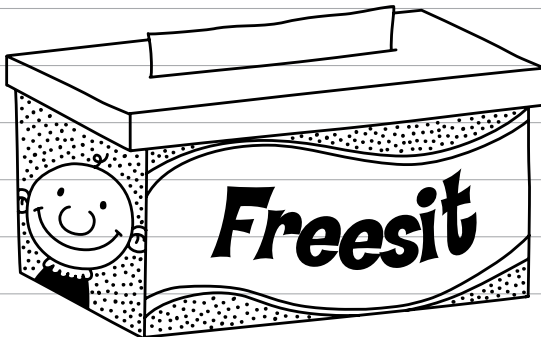

Tätä menoa ihmisillä ei ole tuhannen vuoden päästä edes SELKÄRANKAA.

Jotkut nurisee, että teknologia on pehmittänyt meidät. Jos multa kysytään: ei se välttämättä ole PAHA juttu.

Nykyään KAIKENLAISET ylellisyydet helpottaa ihmisten elämää. Esmes vauvojen putsauspyyhkeet. Tavallinen vessapaperi kelpasi satoja vuosia, ja sitten ykskaks joku nero keksi jotain mullistavaa.

Minkä ihmeen takia kesti niin KAUAN kekata jotain sellaista? Mä en voi tajuta, miksei se hehkulampun keksijä hokannut vauvojen putsauspyyhkeitä.

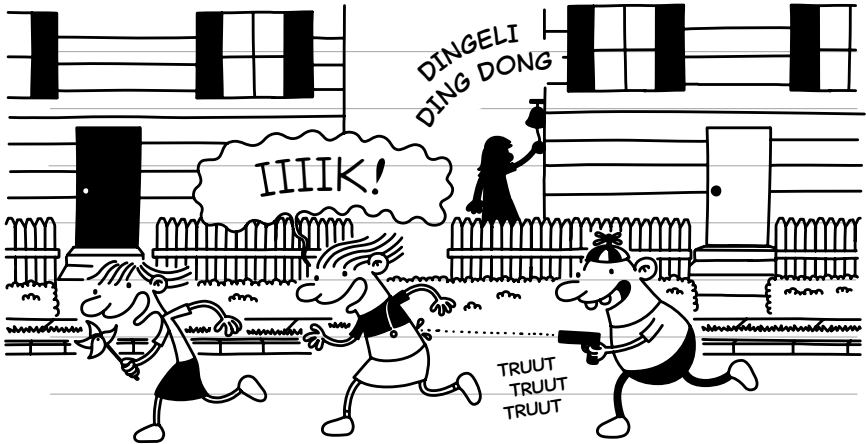
Kuka sen TIETÄÄ, mitä tajunnan räjäyttävää joku seuraavaksi keksii elon helpotukseksi. Oli se mitä tahansa, mä olen ekana sitä jonottamassa.

Mutta jos ÄITI saisi päättää, me elettäisiin vieläkin sitä aikaa, kun ei ollut tietsikoita, kännyjä eikä vauvojen putsauspyyhkeitä.

Mä en todellakaan halua kuvitella elämää ilman vauvojen putsauspyyhkeitä.

Sunnuntai

Isä väittää, että SEN lapsuudessa kesällä leikittiin ulkona siihen saakka, kunnes illalla kutsuttiin syömään.

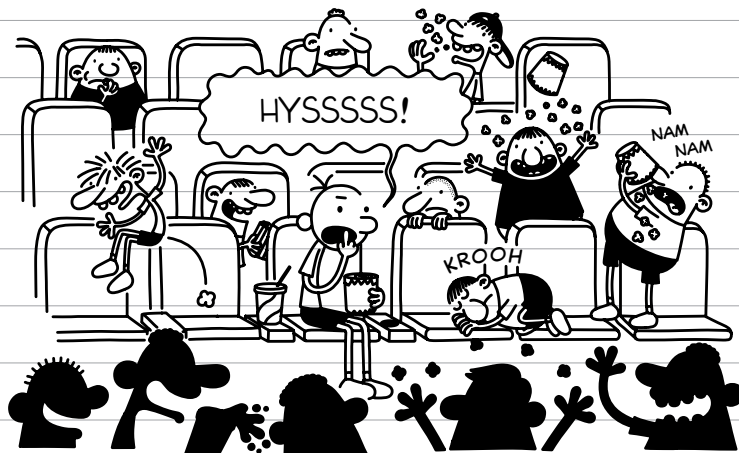

MUN kesä sujui tänä vuonna IHAN eri tavalla.

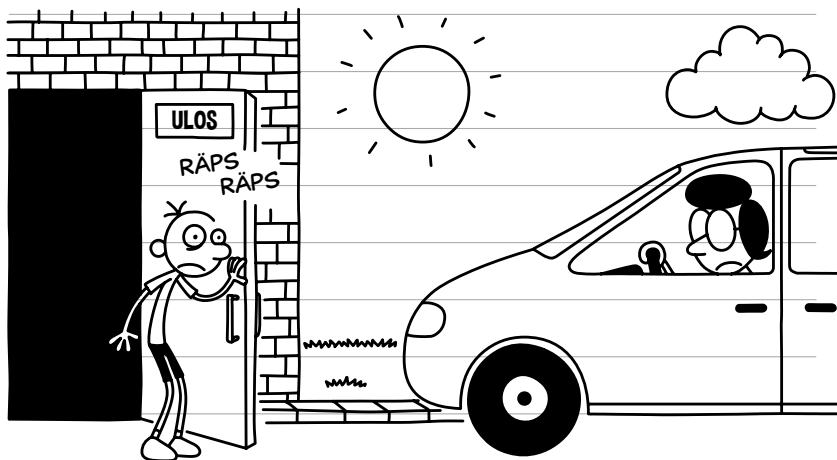
Mä vietin heinä- ja elokuun filmileirillä. Tsiikasin kaiken päivää leffoja ilmastoidussa teatterissa.

Mä ilmoittauduin filmileirille, koska luulin sen olevan niitä varten, jotka suhtautuu leffoihin VAKAVASTI niin kuin MÄ.

Kävikin ilmi, että se oli OIKEESTI paikka,
jonne vanhemmat leppasi penskansa halpaan
päivähoitoon.

Kun istuu kauan pimeessä teatterissa ja menee
sitten ulos, kestää puoli tuntia, ennen kuin
silmät tottuu auringonvaloon.

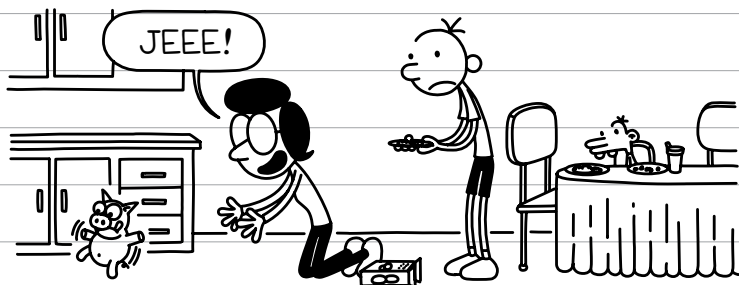

Toka syy filmileirille menoon oli se, että pääsi pois KOTOA. Siellä ei ole ollut kovin kivaa sen jälkeen, kun meille tuli lemmikkipossu. Varsinkaan RUOKAPÖYDÄSSÄ.

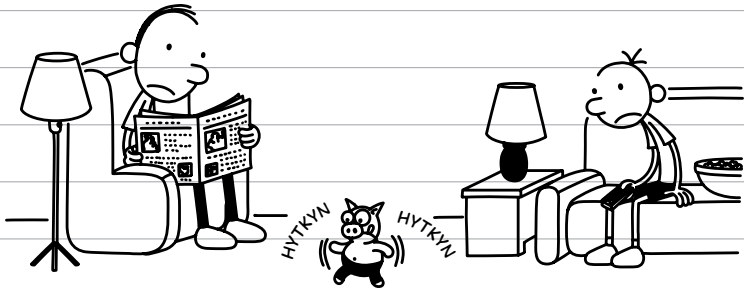

Ihan vaan tiedoksi: mun mielestä on KARSEETA, että possu saa syödä pöydässä. Se pitää itseään MUUTENKIN ihmisenä. Se tästä vielä puuttuu, että nasu alkaa kuvitella olevansa samalla viivalla meidän muiden kanssa.

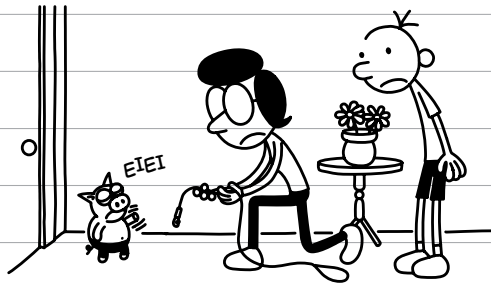
Heti kun meille tuli possu, äiti alkoi opettaa sille tempuja. Äiti antoi nasulle keksin, kun se seisoi kahdella jalalla.

Possu oppi KÄVELEMÄÄN kahdella jalalla eikä ole sen jälkeen neljällä kävellytkään. KAIKEN KUKKURAKSI mun pikkubroidi Manny puki possulle omat sortsinsa. Nyt näyttää siltä kuin meillä asustaisi joku Disney-hahmo.

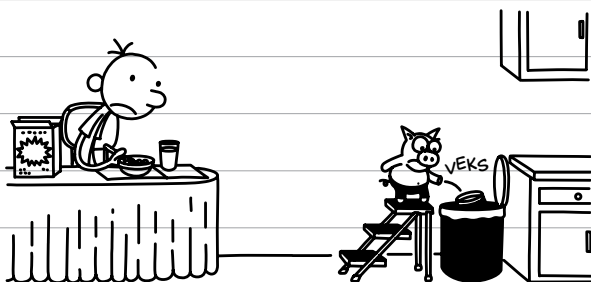

Äiti ulkoilutti possua, mutta kun se oppi kävelemään pystyssä, se ei enää huolinut talutushihnaa.

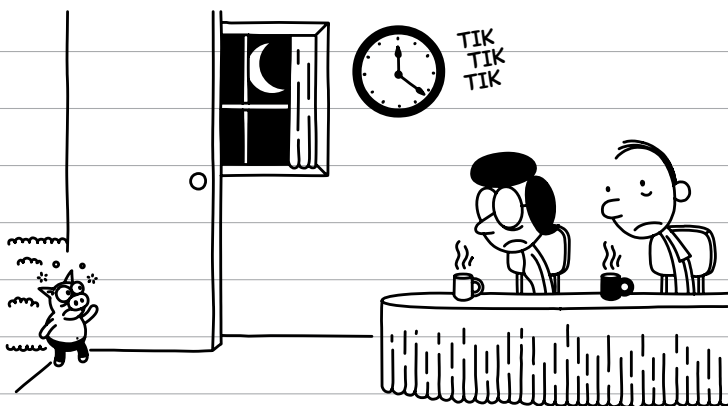

Äitiä pelotti, että jos possu karkaa, me ei löydetä sitä ikinä. Äiti hommasi kaulapannan, jossa on GPS-paikannus.

Mutta aina kun äiti kiinnitti possulle pannaan,
se oli viidessä minuutissa IRTI. Älä edes kysy,
miten possu sen teki, eihän sillä ole edes
PEUKKUJA.

Joten nykyään possu tulee ja menee
mielensä mukaan ja luvkaa TIES MISSÄ.
On ihan hanurista, että mulle on määrätty
kotiintuloaika, mutta possulle EI.

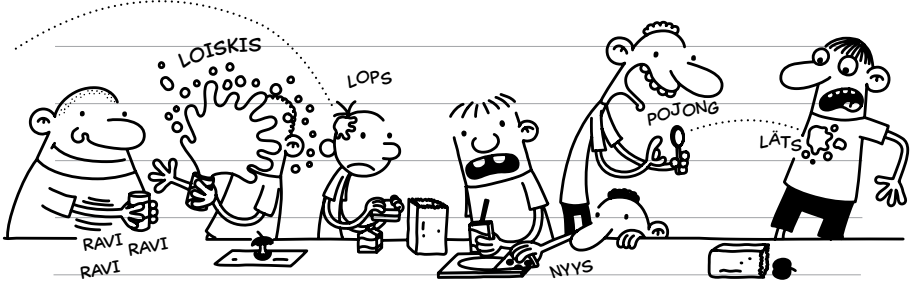
Mun mielestä on TOSI epistä, että possulle annetaan ylettömästi vapauksia. Ei kestä kauan, kun nasut hallitsee koko maailmaa, ja siitä saa kyllä syyttää mun perhettä.

Mulla ei olisi mitään possua vastaan, jos se ei sotkisi MUN elämää. Ekana koulupäivänä mä myöhästyin, koska porsas omi kylppäriin.

Possun takia mä oikein VENASIN koulunalkua. Mutta heti kun pääsin sinne tajusin, että kaikki oli sitä samaa vanhaa.

Jos totta puhutaan, musta tuntuu kuin olisin
käynyt yläkoulua jo IKUISUUDEN.

Mun oli pakko heittää jotain utta kehiin,
muuten menisi järki. Ekalla kouluviikolla mä
ilmoittauduin vapaaehtoiseksi Läksykaverieihin.

KAVERIKSI!

OJENNA AUTTAVA KÄSI
ALAKOULULAISELLE!

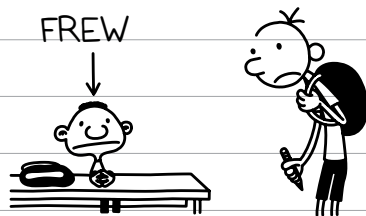
RYHDY LÄKSY-
KAVERIKSI JO
TÄNÄÄN!

Mä liityin mukaan oikeestaan siksi, että voisin lintsata kolmannelta tunnilta, ope Grazianon musiikkiluokasta.

Vähän osviittaa siitä, miten kauan ope Graziano on opettanut musiikkia: ISÄ oli mun ikäisenä sen oppilas. Jos opettaa kolkyt vuotta yläkoululaisia soittamaan jotain instrumenttia, niin pakostahan siinä KAJAHTAA.

Mä tapasin viime viikolla läksykaverini, hepun nimeltä Frew. Ei mitään hajua, miksi se ylipäättään ilmoittautui mukaan. Se on niitä, jotka lukee HUVIKSEEN tiedejulkaisuja ja yliopiston oppikirjoja.

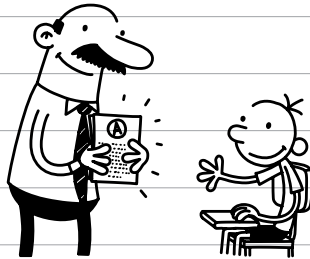
Kun me tavattiin ekan kerran, Frew esitteli mulle läksynsä: väritystä ja sanojen etsintää. Frew ei kuulemma kaivannut apua. Sitten se tahtoi nähdä MUN läksyt.

Mulla oli AINAKIN tunniksi matikan laskuja sekä maantiedon tehtävä, johon olisi mennyt kaksi tuntia LISÄÄ. Frew ratkaisi ne kaikki noin vartissa.

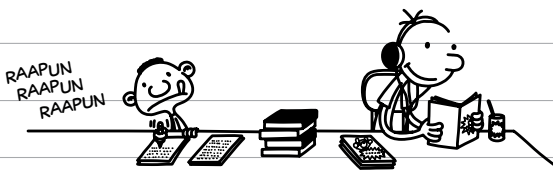

Eikä Frew ollut pelkästään nopea, se oli myös HYVÄ. Mä palautin tehtävät seuraavana päivänä, ja kun sain ne takas, niihin oli merkattu täydet pisteet.

Aluksi musta tuntui vähän pahalta saada apua kolmasluokkalaiselta, mutta sitten hokasin, että läksykavereitten KUULUUKIN jelpsiä toisiaan.

Kun me nykyään Frewin kanssa tavataan, mä ojennan sille läjän läksyjäni ja annan sen hoitaa hommansa. Mun mielestä tästä järjestelystä hyöttyy kaikki.

Frewissa on vain se vika, että joskus se on LIIAN avulias. Se on alkanut kyllästyä mun läksyihin. Nyt se keksii itselleen tehtäviä vähän kuin HAASTEESI.

Elämä oli ennen vanhaan parempaa...
tai ehkei sittenkään.

Greg Heffleyn kotikaupunki
päättää viettää elektroniikkavapaan
viikonlopun. Se taas tarkoittaa, että
Greg joutuu työn touhuun television
tölläämisen sijaan! Homma lähtee
lapasesta viimeistään siinä vaiheessa,
kun äiti innostuu vanhanajan mei-
ningistä niin, että kutsuu vaarinkin
asumaan saman katon alle...

Selviääkö Greg hengissä – vai osoittautuuko entisajan elämä aivan liian
haastavaksi Gregin kaltaiselle nykyajan teinille?

LUKIJAT RAKASTAVAT NEROPATIN PÄIVÄKIRJAA!

USA Todayn, Publishers Weeklyn, Wall Street Journalin ja
New York Timesin myydyimpien kirjojen listalla.

"Kinney rokkaa
kirjamaailmassa."

- NPR:n "Takapenkin kirjklubi"

"Neropatin päiväkirjat
valloittavat maailman."

- Time

"Menestyneimpiä koskaan
julkaistuja lastenkirjasarjoja."

- The Washington Post

"Lukuhaluttomien ja hauskaa kirjaa
etsivien suosikki."

- School Library Journal

#kirja

WWW.KIRJA.FI

9 789510 418789

N84.2

ISBN 978-951-0-41878-9

